32.3.2 14b (משנה ד) → 15b (משנה ד)

```
ז. וְנָתֵן הָאִישׁ הַשֹּבֵב עִמָּה לַאֲבִי הַנַּצֶר חָמִשִּׁים כַּסַף וְלוֹ תִהְיֶה לְאֵשָּׁה תַּחַת אֲשֶׁר עַנַּהּ לֹא יוּכַל שַׁלְחַהּ כַּל יָמֵיו: דברים כב, כט
                                          2. כִּי כָּל הָאַנָשִׁים הָראַים אֶת כָבדִי וְאֶת אתתִי אֲשֶׁר עָשִׁיתִי בִמְצֵרִים וֹבַמְדְבֶּר וְיָנֻפוֹּ אתִי זֶה עָשֶׁר פְּעָמִים וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי: במדבר יד, כב
                                        נ. וְעָנְשׁוּ אַתוּ מֵאָה כֶּסֶף וְנָתְנוּ לָאֲבִי הַנַּעָרָה כָּי הוֹצִיא שֶׁם רְע עַל בְּתוּלֶת יָשֶׁרָאֵל וְלוֹ תָהְיֶה לָאִשָּׁה לֹא יוּכָל לְשַׁלְּחָה כַּל יְמֵיוֹ: דברים כב, יט
                                                                                                                                   4. וָאָם אַמֶת הַיָּה הַדְּבֵר הַזָּה לֹא נִמְצְאוּ בְתוּלִים לַנַּעַרַ: דברים כב, כ
                   ב. וְהוֹצִיאוֹ אֶת הַנַּצֶר אֶל פֶתַח בֵּית אָבִיהָ וּסְקַלוּהָ אַנְשֵׁי עִירָהּ בָּאֲבָנִים וָמֶתָה כִּי עָשְׁתָה נְבָלָה בְּיִשְׁרָאֵל לְזְנוֹת בֵּית אָבִיהָ וּבְעַרְתָּ הָרָע מִקּרְבֶּדְ: דברים כב, כא
                                                                                                                                                 6. במלאות שפקו יצר לו כל יד עמל תבואנו: איוב כ, כב
                                                                                                    7. וָהָאַנָשִׁים אֲשֵׁר עָלוּ עִמּוּ אָמָרוּ לֹא נוּכַל לַעַלוֹת אֱל הָעָם כִּי חָזָק הוּא מְמְנוּ: במדבר יג, לא
                                                                                                                             8. וַיָּמֶתוּ הָאֲנָשִׁים מוֹצָאֵי דְבָּת הָאָרֶץ רָעָה בַּמַגַּפָה לְפְנֵי ה': במדבר יד, לז
                                                           9. וַיֹּאמְרוֹ אֵל מֹשֶׁה הַמְבְּלִי אֵין קְבַרִים בְּמִצְרַיִם לְקַחְתָנוּ לְמוּת בַּמְּדְבֵּי מַה זֹאת עָשִׁיתַ לְנוּ לְהוֹצְיְאֵנוּ מִמְצְרַיִם: שמות יד,יא
                                                                                      10. אַבוֹתֵינוּ בִמְצְרַיִם לֹא הִשְׂכִּילוּ נִפְלָאוֹתֵיךְ לֹא זָכְרוּ אֵת רֹב חֲסָדֵיךְ וַיַּמְרוּ עֵל יַם בְּיַם סוּף: תהלים קו, ז
                                                                                     לו. וַיּוֹשַע ה' בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרָיִם וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרִיִם מֵת עַל שְּׁבַּת הַיָּם: שמות יד, ל
                                                                                                 12. ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה: שמות טו, כג
                                                  נו. וַיִּצְמָא שָׁם הָעֶם לַמִּיִם וַיָּלֶן הָעָם עַל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לָמָה זֶה הֶעֱלִיתָנוּ מִמְצְרַיִם לְהָמִית אֹתִי וְאֵת בָּנַי וְאֵת מִקְנַי בַּצַּמַא:שמות יז, ג
                                                                          14. וַיִּסְעוֹ כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֱל מִמִּדְבַּר סִין לְמַסְעֵיהֶם עַל פִּי ה' וַיַּחֲנוֹ בִּרְפִידִים וְאֵין מֵיִם לְשָׁתּת הָעָם: שמות יז, א
                                                                   ו. וַיַּרֶב הָעָם עָם מֹשֶה וַיֹּאמָרוּ תָּנוּ לָנוּ מָיָם וְנָשְׁתָה וַיֹּאמֶר לָהֶם מֹשֶׁה מַה תַּרִיבוּן עָמַדִי מַה תַּנְסוּן אָת ה':שמות יו, ב
                                                                                                                                       16. וַיֹּאמֶר משה אֱלֶהֶם אִישׁ אֲל יוֹתֶר מְמֵנוּ עַד בַּקָר: שמות טז, יט
                                                                                 77. וַלֹא שָׁמִעוֹ אָל משֶׁה וַיּוֹתָרוֹ אַנָשִׁים מִמְנוּ עַד בֹּקַר וַיַּרֶם תּוֹלְעִים וַיִּבְאַשׁ וַיִּקְצֹף עַלֶהֵם משֶׁה: שמות טז, כ
                                    18. רָאוּ כִּי ה' נַתַן לָכֶם הַשַּׁבָּת עַל כֵּן הוּא נַתָן לָכֶם בַּיּוֹם הַשְּשִׁי לֶחֶם יוֹמַיִם שָׁבוּ אִישׁ תַּחָתִּיו אַל גֵצֵא אִישׁ מִמְּקְמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: שמות סז, כט
                                                                                                                                    19. וַיִהִי בַּיּוֹם הַשָּׁבִיעִי יָצָאוּ מִן הָעָם לְלָקט וְלֹא מָצָאוּ: שמות טז, כז
🗈 וַיֹאמָרוֹ אֱלָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִי יִּתָּן מוּתְנוֹ בְיִד ה' בְּאֶרַץ מִאָרֵים בְּשֶׁבְתָנוֹ על סיר הַבְּשֶׂר בְּאֶכְלֵנוֹ לֶחֶם לְשֹׁבַע כִּי הוֹצֵאתַם אֹתַנוֹ אֵל הַמִּדְבֶּר הַזָּה לְהַמִּית אָת כַּל הַקְּהַל הזה בּרעב:שמתטה, ג
                                                                                   27. וַהָאסְפַסף אַשֶּׁר בְּקַרְבּוֹ הָתָאַוּוּ תַּאֲוֹה וַיִּשְׁבוּ וַיִּבְכּוּ גַּם בְּנֵי יִשְׁרָאֵל וַיֹּאמָרוּ מִי יָאַכְלְנוּ בַּשַּׁר: במדבר יא, ד
```

- I מפתה משנה חומרא continued survey of כסף קצוב and how it may be a אונס חומרא and מפתה and מפתה
 - a Explantion: whether he rapes or seduces a daughter of an important or "mundane" family pays 50
 - i However: payment for damages (פגם) and shaming (בשת) (and צער in case of אונס) are subjective
 - i Question: why not read that the 50 שקל mandated by the תורה is full payment, including בשת ופגם?
 - אנירא): how could raping a princess and raping a citizen have the same consequence?

 (a) Challenge (אביי): then apply the same to שור המועד (killed by שור המועד) if he is a jewel cutter or a tailor 30?
 - Rather (כדרכה 17 2): if 1 was שלא כדרכה her שלא כדרכה and the 2 1, כדרכה same payment for פגומה?
 - (a) Challenge (אב"): then a slave who is healthy and one who is sickly shouldn't both be "worth" 30
 - 3 Answer2 (אביי): v. 1 payment is for החת אשר עינה but doesn't cover other assault charges
 - 4 Answer3 (יכצא): v. 1 השכב עמה payment is for sexual enjoyment doesn't cover other damages
- II משנה ה: leniency/gravity of set amount (100 סלע) for מוציא שם רע
 - a Explantion: whether he slanders a daughter of an important or "mundane" family pays 100
 - b *Observation*: speech is more powerful than action (pays "double")
 - i Challenge: perhaps the double-fine is because his slander may have led to her death (vv. 4-5)
 - ii Answer: v. 3 indicates that the fine is directly caused by his slander
 - c Proof: decree against our ancestors (to die in desert) was "sealed" due to אפון הרע, per v. 2
 - i Question: perhaps we had to tarry to allow כנענים to "fill their portion" of sin before being dispossessed (v. 6)?
 - ii Answer: v. 2 indicates that it was their "testing" God (as a result of the slander of the Land) that caused the decree
 - iii Tangential observation: power of מרגלים from מרגלים, who "only" spoke ill of the Land
 - 1 Challenge: perhaps the גז"ד was so severe due to the implied blasphemy (ה' v. 7 alluding to 'ה')
 - 2 Answer: v. 8 makes it clear that their death was a result of their words about the Land
- III Aggadic tangent: the "10 tests" (vv. 9-21)
 - a מ סוף 2 vv. 9-11
 - b *Water/thirst*: 2 vv. 12 15
 - c 2 vv. 16-19
 - d שליו: 2 vv. 20-21
 - e איגל 1
 - f *"מרגלים"*. 1